Conclusion of Tractate Zevachim

עין משפמ נר מצוה

זבחים ארבעה עשר

פרת חמאת פרק

ממודה השלק

לא אמיה פינ מסלסים מפילה הלכה א:

אבל בספרים ישנים גרסינן קרשי קדשים ששחשן בדרום מועלין ביק אם עלו לא ירדו ואיבעיא להו ירדו מהו שיעלו רבה אמר לא יעלו רב יוסף אמר יענו חיבעי לרבה כו' ומיירי במשלה בהן האור להכי לב כ מייי פינ מטלכהז סשטים פלנה : :

שהכניסה - גרם בדרבי אלעור שהכניסה לאחר ששחשה בחון קלשוה מחיטת לכל דבר גרם במסכח מעילה (דף נ.) אלמא אף קדשים שנשחשו בבמה קשנה שהקריבן בגדולה כל דין במה גדולה טהג בהן

ושמעינן מינה נמי דבשעה היתר במה נמי לא נשתנה דין גדולה - לכ"ע אם עלי לא ירדו ובריש מעילה (דף כ:) דאמר רבה אם עלי מהלכתה יכושתיהן הלשוטת דרמי בר תורה אור

לפנים - אחר ששחשה בחצך וחזר

ומציאה: מהו · מי נהוג בה דין קדשי

במה גדולה ליטעון בחרומחחוה ושוק

ירדו מירי בלא משלה בהן האור וחדע כלא החיא דמעילה לריך לאוקמא הכא במשלה בהן האור דאי בלא משלה אמאי אמר רב יוסף אם ירדו יעלו הא אמריט פרק ב"ש (לעיל תנ.) כשם שאם עלי לא ירדו כך אם ירדו לא ישלו וכל שכן בשחיטת חדילה כי דרום דגרוע משאר פטולין והכא (פיין מוסמש לפול יד. מיירי בהכניסה חיה וקלטוה כרין במה גדולה להגריך כיהון ורימון ידים ורגלים מן המור ואם היא שלמים בעי תטפת מהה ושוק ולפי נירסא זו גרסינן בסמוך אברי עולת כמח יחיד שעלו למוכח של כמה בדולה ויכדו מתו שיעלו פירוש דפיון דשחמן כחון שמא הוי כמי שחמן בדרום יונס שמח כיון ששחשה ניח מי בשח מי ניק בהיחר בחין כבמת יחיר שלכך הקרישה חתילה לטלי עלתא היכא רמשלה האור יעלה "אכל ללשון ביליונשן האינושיו ראשון דתבעיא ליה בלא משלה וחדתי לה טי וציג אל לשי ליה לשתיעה דרום הלא פשיעא אפי "השו ליץ ליה לשתיעה דרום הלא פשיעא אפי שאר פסולין דלא גריעי כמו שחשת דרום אם עלו וירדו לא יעלו כדאמר לפי ניי רפיי ול רב טולה פרק ב"ם (שם) חם לה משלה אשר כשרה יששאל בהן האור כשם שאם עלו לא ירדו כך

אם ירדו לא יעלו "ולריך לומר הא פי נשיק

דקאמר מילתא דפשיטא לרבה ורב יוסף מיבעית ליה לרכי ינת היינו

לאיכא דאמרי:

הדרו עלך פרת המאת

וסליקא לה מסכת ובחים

למובח וירדו מהו יו היכא דלא משלה בהן

לילה בכמה יחור רב ושמואל "חר אמר כשרה וחד אכר פסולה וקא כיפלגי בדרבי אלעזר דרבי אלעזר רמי קראי אהדדי כתיב מי) דלרנה כמחן דמנקיטן זמי: דמר מי היואמר בגדתם גדו אלי היום אבן גדולה וכתיב

ואכלתם ולא תרמאו לה' לאכול על הרם וינישו כל העם איש שורו כידו הלילה וישהמו שם מר משני כאן בחולין כאן בקדשים ומר משני כאן בקרשי במה גרולה כאן בקדשי

במה לפנה איתמר עולת במת יחוד רב אמר אין טעונה הפשט וניתוה ורבי

וניתוח אלא מאהל מועד ואילך מר סבר מאהל מועד ואילך לא שנא במה

גדולה ולא שנא בפה קטנה ופר סבר בבפה גדולה אין בבפה קטנה לא תניא

בכמה גדולה ואין קרן ויסיר וכבש וריבוע בבמה קפצה כיור שווכנו בבמה

גדולה ואין כיור וכנו בבמה קמנה חזה ושוק בבמה גדולה ואין חזה ושוק בבמה

קמנה רברים ששותה במה גדולה לבמה קמנה שרוטה בבמה גדולה וקמנה הפשמוניתוח בגדולה וקמנה דם ניתיר ומפנ? בגדולה וקמנה מימין וזמןבגדולה

וקמנה:אבל י)(נ)נותר והומן והממא שיין כזה ובזה: ת"ר מנין לעשות זמן בבמה

בבמה אף לן פסיל בבמה או כלך לדרך זו) דהא אמרה תורה לן ישרף חוצא ישרף מה יוצא כשר בכמה אף לן כשר בכמה ולאו ק"ו הוא מעופות

קמנה כבמה גדולה או (אמרה תורה לן ישרף ופינול ישרף מה פינול פסול פייו ביי

יותנן אמר מעונה הפשם וניתוח וקא מיפלני בדר"י הגלילי "דתניא ד"י הגלילי בינס ה

אומר "עולה שהקריבו ישראל במדבר אין מעונה הפשט וניתוח שאין הפשט ווכל מייו

כיתיה דרבי יודען דברים שבין במה גדולה לבמה קמנה *קרווכבש וימיד וריבוע וובן ∞ 🖚

חמת פליני חדרני חלשור: שהכניסה שהבניסה לפנים והוציאה לחוץ מהו מי אמרי כיון דעיילא קלמה לה מרוצתא או דלמא כיון דהדר הדר יולאו היינו פלונתא דרכה ורכ יוסף דתגן **קדשי קרשים ששרצון בדרום מעלין בהן כן '(*ואם עלו לא ירדו)*ואיבעיא לדוֹים (מ) *ירדו ברו שיעלו רבה אמר לא יעלו ורב יוסף אמר יעלו תיבעי לרבה תיבעי לרב יוסף תיבעילרבה עד כאולא קאמר רבה אלא במובח יו דחוי ליה מקרש דלא חוי לא מקרש אכל מחיצה אע"ג דלא חזי ליה קלמה או דלמא הן אפי לרב יוסף עד כאן לא קאטר רב יוסף דתם אלא דחד מקים דוא אבל הכא דתרי מסומות נינהו לא או דלמא לא שגא תיקן יו שלתא דפשיטא ליה לרבה בחר גיסא ולרב יוסף בחד גיסא מיבעי ליה לרבי ינאי דבעי רבי ינאי אברי עולת במת יחיר שעלו האור לא תיבעי לך כי תיבעי לך היכא דמשלה בהן האור מאי תיקו איתמר שחימת מקום הוא שהרי בעורה נשחעו : 👓 "ויאמר שאול פוצו בעם ואמרתם לדם הנישו אלי איש שורו ואיש חן שהי ושחמתם בוה

ולריך להחזירה לפנים או לא: ה"ג ני מספרם טים נירסם דחבן קרשי קרשים כו' ולח ברסינן דחיחמר ולא גרס אם עלו לא יכדו ומשנה היא במסכח מעילה: מועלין בהן - ולא אמרינן כמאן דחנקיטן דמי והוי להו כקדשים שמתו דילתי מידי מעילה כרתנית במסכת מעילה: דו נמשכה מצוה וה"צ ה"ע "במסכה מעילה והכי נמי נמש משלה היצ נהים ה"נ "במסכה מעילה והכי נמי בי לא טיטטי משלין גרסינן לה יגן לא הייט דרכה ורכ בי לא טיטטי משלין גרסינן לה יגן לא הייט דרכה ורכ בי לא לאחרי בש לן יוסף דחנן קדשי קדשים שחטן ומקיטן דמי היה לים נדשים שחוז דילא מיי בדרום מעלין בהם ואיבעיא להו עלי נדשים שחוז דילא מיי מצולם כוחמים נמשכת מהו שירדו רבה אמר ירדו ורב יוסף אמר ידן אם עלו לא ירדו רבה אמר ירדו דלא דמו לשאר פסולין שפסולן בקדש אלא כמאן דחנקיטן דמי אלמא לרכה לא אמרינן קלוט לרכ יוסף אמרינן קלוט: דלא חד לא מקדש דהגיח בפ' המובח [מקדש](לשיל פנ:) מתוך שנאמר כל הטגע במובח יקדש שומע אצי בין ראוי בין שאיט ראוי דיל ומסו לא טי ציק ח"ל עולה "והני לאו ראוי נינהו דבעי רבי יכאי אברי שלה במת יחיד שעלו למזכה מהו שירדו - ה"ג ובמעילה (דף נ:) נמי הכי גרס לה אבל לא ברבי ינאי שון גרם לה "החם: אברי עולה שנשחטה כבמת יחיד . שלא במקומה הוא לגבי במה גדולה כקרשי קדשים ששחטן בדרום : ה"ג איתמר מולת במת יחיד שבחפה בלילה רב אמר כשר ושמואל אמר פסול וקמיפלני בהא דרבי אלטור רמי כתיב גולו אלי היום אבן גדולה מנא בעוד שמוא יום אלמא דלילה פסולה בבמה קענה והחם במה קשנה האאי שהרי במלחמה היו רולפים אחרי פלשתים וכתיב סיפא דקרא וינישו כל העם איש שורו בירו הלילה: רב משני כאן בקדשי במה גדולה . שהוקרשו ליקרב בבמה גדולה ואע"ג דאקרבינהו בבמה קטנה בשינן יום : כאן בקדשי במה קטנה · קרבו בלילה : ושמואל משני הא דכחיב

יום אקדשים קאי ואפינו בקדשי במה

אמכ"ם ועי" ירסל אחרת]

כחברה הנה בני חלושה

הגרות הב"ה ולם ולויכול לכו שלו מהי שירוו רכה למר: (כ) שם אכל כאמן יושר ושחל: (כ) יושי דים וסיולא ישרף וכו' א אם טימה הוכא כימה הוכא

קטנה בעינן יום הא דכחיב לילה יקטה בעיק יום היא דכתיב לנה ציל נסיי "יק בחולין: בחברי יזן "סיר : מאהל מועד ואילך - ששם נאחר בויקרא: קרן וככש ויסוד וריטע ילפינן להו בפרק קדש "קרשים (לפיל "ל קישים פיז: ואירב סב.) ובמובח של משכן כחיב כיור וכן בין אהל מועד ובין החובח כתיב ביה (שמוח ל): חזה ושוק - הטופה לפני ה' כחיב בהו (ויקרא ז): שחישה פיל משכן ביור מועד ובין החובח כתיב ביה (שמוח ל): חזה ושוק - הטופה לפני ה' כחיב בהו (ויקרא ז): שחישה פיל א אחר משוח בין בין אהל מועד ובין החובר מחיב ביה (שמוח זיין האחר השבר בהירקה ומקמי זריקה אחרה או ומפעל - פינול טהג בק א אל שוח בהירוב בהמנה : ואמן - לאכלה: אבל האמן והטחר והטומה כו' - ספא דמתני' היא ולא שבחו בהמנה : ואמן - לאכלה: אבל האמן והטחר והטומה כו' - ספא דמתני' היא ולא בכרייתא כריליף לקמן: ומומין - דלא אשכחן דשרינהו בקשנה : וומן - לאכילה : אבל המן והטחר והטמא כו' - ספא דמחני' היא ולא בברייחא הא: מנין לעשוח זמן להיוח נפכל בנוחר: הלן י הייט טחר : והיולא ישרף ינפקא לן בפסחים (דף פכ) מהן לא הובא את דמה אל

מה עופות "שאין המום פוסל בהן יומן פוסל בהן קרשי במה קמנה שהמים פוסל כהן אינו דין שומן פוסל בהן כיה לעופות שכן 'אין הזר כשר בהן תאמר בכמה קמנה שהור כשר לובה לא יהא ומן פסול בה ח"ל "וואת הורת ובח השלמים לעשות יינו זי זמן במה קמנה כומן במה גדולה:

הדרן עלך פרת המאת וסליקא לה מסכת זכחים

ל א חיי שינ שינ שמה באין המום שכל בהן י דלמה מה (חמורה דף יה.) אין אסיי שנה הלכי במים חברה בחותה באין המום מול בהי בהא הבינים לבו בבי ביול תמוח ווכרות בשופות : זמן פוסל בהן - דהא רבינהו להו גבי פיגול לר ב פייו פינה חפיי בפי בית שמתי (לשיל מה.) הלמת פסול בהו ומן: תורת זכה השלמים . תורה אחת לכל השלמים ואפילו לשלמי במה קטנה למה שאמור בענין ומה חמור בחותו ענין און להורה וומן לשלמים ומחשבת פיגול והח דחלטריך לרבויינהו משום דחתי מבנין חב דהלן ישרף והיולח ישרף דלא יפטול בה זמן לפיכך הולרך לרכותו : לעשות זמן ב) במה קטנה כותן במה גדולה . לתודה יום ולילה ולשלמים שני ימים ולילה אחר וטחר כוני מפינול יליף(שם)מנ"ש דעון עון וטמא כמי בההיא פרבהא כתיב (ויקרא ז) והנפש אשר האכל ונו':

בספים כניו :

לה נ מיי׳ ס'ו מכלכות פבה"מ הלכה א: שינוה מקבצת אלבבר בה תאיל ורור ניבר בה לא: כ) וכן ננסה קסוה:

הדרן עלך פרת חמאת וסליקא לה מסכת זבח

CHABAD&ORG

